

Els costos

Les despeses totals de l'orgue foren de 2.669 lliures.

Al mestre orguener L.Scherrer li foren pagades 2.250 lliures. La resta de les despeses van ser per la fusta, materials, ferro i jornals.

El cost de l'orgue es pagà de la manera següent.

- Dels impostos de les brises, que s'establiren amb motiu de la construcció de l'església, s'arreplegaren 1.102 lliures, 8 sous i 9 diners
- De l'administració de St. Gregori, 10 lliures i 8 diners
- De la Confraria dels Dolors, dita de les Dones, 74 lliures, 11 sous i 3 diners
- De la capta que es va fer a la vila, 222 lliures i 14 sous
- De bestretes i aportacions per part de famílies vendrellenques 1.249 lliures
- Amb els diners que s'anaven pagant dels productes de l'aigua, s'anaren tornant les 1249 lliures que havien bestret les diferents famílies.
- El dia 4 de desembre de 1789 quedaren totes les pagues satisfetes.

Els organistes

En els documents de l'època no s'ha trobat gaire informació sobre els organistes; tan sols hi ha referència del seu pagament.

Sabem del cert el nom de tres organistes, entesos com aquelles persones que exercien de mestre de Capella:

Ferran Rubió i Pujol, fou nomenat “Maestro de órgano” i adjunt de “Maestro de nota y música” el dia 6 de juliol de 1832

Carles Casals i Ribes (1852-1908), pare de Pau Casals, es presentà a la plaça d'organista que havia quedat vacant l'any 1872. Amb tant sols 20 anys obtinguè la plaça d'organista de l'església del Vendrell

Pau Gomis i Font fou el successor de Carles Casals l'any 1891 i l'últim que ve tenir un sou per ser l'organista i director de Capella de Música de l'església parroquial.

L'orgue del Vendrell

L'orgue

L'any 1775 el rector Mn. Manuel Aumetell, junt amb els obrers de la parròquia i l'ajuntament de la vila em veure que el Sr. Lluís Bonifàs, escultor, se n'havia anat a treballar al cor de la Catedral de Lleida i que no el podien retenir perquè no hi havia cap contracte signat per acabar el retaule de l'altar major, determinen fer un orgue per a l'església, que s'havia edificat uns anys abans, amb l'objectiu de poder-hi celebrar amb major solemnitat els seus oficis.

El contracte

El dia 28 d'octubre de **1775** és signa el contracte entre Mn. Manuel Aumetell Ferrer i l'orguener L. Scherrer pel qual el segon es comprometia a construir un orgue de 1583 flautes al preu de 1.575 lliures.

El dia 25 d'abril de 1776 es ratifica el primer contracte i s'acorda afegir una cadireta proporcional a l'orgue de 340 flautes, amb dues torres i l'escultura corresponent, per un preu definitiu de **2.250 lliures** exceptuant la fusta i amb total de **1923 flautes**.

L'orguener

L. Scherrer, procedia d'una nissaga de orgueners **suiïssos**, dels que en destaca Samson Scherrer.

Va ser celebrat en molts llocs. Els seus treballs més coneguts es troben a França, a Catalunya (Lleida, Valls, entre altres) i en les illes de Menorca i Eivissa.

L'orgue del Vendrell és un dels pocs orgues catalans arribats als nostres dies, i fins i tot és l'obra més completa que es conserva de tots els orgueners Scherrer.

La visura

Abans de l'última paga feta a L. Scherrer, es féu visurar l'orgue. La feina s'encarregà a Joaquim Vicente, organista de la catedral de Tarragona, Felip Aloy, organista de Riudecols, i Josep Prius, mestre estanyer de la ciutat de Tarragona. Els experts declaren:

Es de tan elevat ingeni tota la fàbrica, i construcció de dit orgue (...) que dins breu temps serà dit fabricant o factor de Orgas Don L. Scherrer el non plus ultra. Així ho certificam y firma vuy als 20 de abril de 1777.

Restauracions i reparacions

1792

Giusseppe Vandunneghem, orguener italià es va comprometre a espolsar bé l'orgue i desmuntar-lo tot, donar el to corresponent a cada flauta i afinar el instrument.

1860

Es van fer unes despeses per restaurar i afinar l'orgue per part de Joan Toldrà (*el Matines*).

1884

Restauració per part de Joan Florenzano, orguener italià que estava per aquesta zona reparant orgues.

1929

Pau Casals sentia un gran afecte a l'orgue, ja que el seu pare n'havia estat l'organista.

El dia 8 de novembre de 1928 el mestre **Pau Casals** i la "Fàbrica de Órganos de Ntra. Sra. De Montserrat S.A." signen el contracte de restauració de l'orgue. Van acordar canviar la ubicació de l'orgue, que serà col·locat **al centre del cor de l'església**.

Durant la guerra no es destruí l'orgue, com va passar a molts altres de Catalunya.

1963

El Taller d'en Rogent, amb la direcció tècnica de Gabriel Blancafort, es va encarregar de restituir la cadireta, avançar l'orgue major i elevar-lo de nivell, a més d'afegir-hi un pedaler de 30 notes.

1983

Mitjançant una iniciativa popular es van aconseguir fons per restaurar i arreglar l'orgue. Els treballs s'encarregaren a Gabriel Blancafort i van consistir en la neteja, reparació dels tubs, restauració del teclat i de la manxa i afinament.

També es va restaurar la part exterior de l'orgue a càrrec d'en Jaume Nin, a qui s'encarregà la restitució de les motlures i la decoració de la cadireta.

